

Bijlage 4

Toelichting op de Vaarwegenverordening gemeente Nieuwkoop 2020

Inleiding

In het gebied van de gemeente Nieuwkoop liggen diverse wateren en watergangen waarop gevaren wordt of kan worden. Hoewel varen is van alle tijden is, is daar in de loop van de tijd wel het één en ander in veranderd. Zeker in de aard en omvang van de scheepvaart.

In eerste instantie werd er vooral beroepsmatig gebruik gemaakt van de wateren die geschikt waren om te bevaren. Hieruit vloeide onder meer de betrokkenheid van waterschappen bij scheepvaart en vaarwegbeheer voort, met name in polderwateren. Er was toen sprake van een zeer lokaal gebruik van het water als vaarweg bijvoorbeeld ten behoeve van veetransport. Het beheren van die vaarwegen werd daarom gezien als concreet belang van de ingelanden (inwoners) van die zogenaamde vaarpolders. Veelal werd deze taak overigens niet officieel geregeld. Men vond in feite dat dit beheer vanzelfsprekend behoorde tot de 'inrichting' van de polder. Met de inwerkingtreding van de Waterwet eind 2009 is het begrip 'inrichting' bewust geschrapt. Er werd toen gesteld dat een waterschap uitsluitend nog taken kon hebben, die in het reglement waren vastgelegd. Bovendien is er in de scheepvaart zelf in de tussentijd ook het nodige gewijzigd, onder meer de enorme toename van de recreatievaart. Dit maakte het noodzakelijk om een verantwoordelijke voor het vaarwegbeheer vast te stellen.

In de jaren zeventig van de vorige eeuw was daarover tussen het InterProvinciaal Overleg (IPO) en de Unie van Waterschappen (UvW) al overeenstemming bereikt. Zij vonden dat het vaarwegbeheer in principe een taak is voor de algemene democratie, zoals Rijk, provincie of gemeente. Deze lijn wordt in de Memorie van Toelichting Waterwet (6:7) doorgetrokken. Daarin staat dat het vaarwegbeheer in belangrijke mate bovenwaterschappelijke belangen dient. Behartiging en bekostiging van die belangen is op basis van de waterschappelijke reeks "belang-betaling-zeggenschap" ook niet goed mogelijk. Vaarwegbeheer wordt om die reden nu beschouwd als een taak van de algemene democratie.

In het verlengde daarvan hebben de provinciale besturen op grond van de Waterwet de taak te bepalen welke functie het water heeft, wanneer het een vaarweg betreft en wie daarvan de beheerder is. Voor de grotere (boezem)wateren, met relatief veel beroepsvaart, zoals de Oude Rijn en het Aarkanaal is de provincie Zuid-Holland verantwoordelijk voor het vaarwegbeheer en is zij tevens bevoegd gezag in het kader van de Scheepvaartverkeerswet. Voor Amstel is de provincie Noord-Holland verantwoordelijk voor het vaarwegbeheer. Voor een aantal kleinere boezemwateren in het BRTN-netwerk zijn de waterschappen door de provincie aangewezen als uitvoerend vaarwegbeheerder. Voor de Leidsevaart is het Hoogheemraadschap van Rijnland de

verantwoordelijk beheerder, voor de Kromme Mijdrecht het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht.

De gemeente Nieuwkoop is in de Provinciale Vaarwegenverordening aangewezen als vaarwegbeheerder van de BRTN-route door het Nieuwkoopse Plassengebied.

Daarnaast ligt binnen de gemeente een aantal wateren, plassen en watergangen, die voor de recreatievaart van belang zijn en waar soms ook door de lokale beroepsvaart gebruik van wordt gemaakt. Voor deze wateren is door de provincie geen vaarwegbeheerder aangewezen. De gemeente Nieuwkoop vindt dat deze wateren in het belang van het varen en recreëren in stand gehouden moet worden. De gemeente is bereid daartoe ook maatregelen te treffen, zoals het op diepte houden van de vaarwegen.

De gemeente Nieuwkoop is zich er van bewust, dat zij daarmee het vaarwegbeheer over deze wateren naar zich toe trekt. Gelet op artikel 2, lid 1 van de Scheepvaartverkeerswet betekent dit ook dat het college op grond van deze wet het bevoegde gezag is voor het regelen van het scheepvaartverkeer op deze wateren.

Met het oog hierop vindt de gemeente het nodig een aantal regels te stellen in het belang van een vlot en veilig verloop van het scheepvaartverkeer op deze wateren, het in stand houden van deze vaarwegen, het veilig gebruik kunnen maken daarvan, en in het belang van het voorkomen of beperken van schade door de scheepvaart.

Voorheen werden in de Algemene plaatselijke verordening (Apv) onder Afdeling 10, Plassengebied en openbaar water, bepalingen, voorschriften en regels opgenomen die verband houden met scheepvaartverkeer en het gebruik van openbaar water. Een deel van die artikelen uit de Apv is nu opgenomen in de nieuwe Vaarwegenverordening en is in de Apv vervallen.

Artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Algemene bepalingen/begripsbepalingen

In dit artikel is aangegeven wat er onder de in deze verordening voorkomende begrippen wordt verstaan.

Artikel 1.2 Doel van de verordening

Hier wordt omschreven welke belangen door deze verordening worden beschermd. Een eerste belang is het fysiek in stand houden van de vaarwegen. Met andere woorden: het op maat (breedte/diepte) houden van de vaarweg dan wel het vaarwegprofiel. Een tweede belang dat de verordening dient is een veilig en vlot verloop van de scheepvaart. Daarbij moet worden gedacht aan snelheidsbepalingen, het regelen van voorzieningen en het stellen van eisen aan kunstwerken, zoals doorvaarthoogte en –breedte.

Artikel 1.3 Toepassingsbereik

In artikel 1.3 is door middel van kaarten (bijlagen 2 en 3) bepaald op welke wateren de verordening van toepassing is. Ook is op deze kaarten aangegeven tot welke categorie deze vaarwegen behoren. Dit is van belang om te kunnen bepalen welke soort schepen zijn toegestaan op deze vaarwegen. De verordening is niet van toepassing op de provinciale vaarwegen en vaarwegen waarvoor het vaarwegbeheer bij de waterschappen is belegd.

Artikel 1.4 De ontheffing

Vanaf artikel 1.4 t/m 1.7 is beschreven welke procedure gevolgd moet worden om een ontheffing te kunnen krijgen. Ook wordt aangegeven dat daarbij aan voorschriften verbonden aan de ontheffing voldaan moet worden.

In dit artikel is opgesomd voor welke ge- en verboden het college ontheffing kan verlenen.

Artikel 1.5 De aanvraag

De aanvrager van een vergunning moet op grond van het eerste lid van dit artikel voor het indienen van een aanvraag gebruik maken van een door het college beschikbaar gesteld formulier. De bevoegdheid tot het aanwijzen van een formulier vloeit voort uit artikel 4:4 van de Awb. De aanvrager van de ontheffing wordt zo snel mogelijk van de ontvangst van zijn of haar aanvraag bij de gemeente op de hoogte gesteld (ontvangstbevestiging)

Artikel 1.6 Beslistermijn

Een besluit op de aanvraag moet op grond van het eerste lid van dit artikel binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag genomen worden. Ingevolge het tweede lid van dit

artikel kan het college deze termijn van acht weken met nog eens een termijn van maximaal acht weken verlengen.

Artikel 1.7 Voorschriften en beperkingen

Het eerste lid geeft de bevoegdheid aan het college om voorschriften en beperkingen te verbinden aan de ontheffing. Deze voorschriften mogen alleen tot doel hebben de belangen waarvoor het verbod is opgenomen te beschermen. Zo kan bijvoorbeeld aan de bouw van een brug de verplichting gekoppeld worden dat deze een bepaalde doorvaarthoogte en –breedte heeft. Dit om te voorkomen, dat de aanwezige vaargelegenheid wordt verminderd. Aan deze voorschriften of beperkingen moet – op grond van het tweede lid – door de houder van de ontheffing worden voldaan.

Artikel 1.8 Zaaksgebonden karakter ontheffing

Dit artikel bepaalt, dat de ontheffing uitsluitend geldt voor het schip waarvoor deze is aangevraagd (de zaak) en dat deze op naam wordt gesteld van de eigenaar of houder daarvan. Deze ontheffing kan dus niet voor een ander schip worden gebruikt. Bij overgang van een schip naar een nieuwe eigenaar of houder, kan de ontheffing worden overgeschreven op diens naam.

Artikel 1.9 Geldigheidsduur

Aan de ontheffing van de in hoofdstuk 4.2 genoemde verboden wordt een geldigheidsduur van één jaar verbonden. In de ontheffing kan, als dit noodzakelijk is of recht doet aan de betreffende situatie, een afwijkende termijn worden genoemd.

Artikel 1.10 Intrekking of wijziging van de ontheffing

Als aan één of meer van de in dit artikel genoemde gronden wordt voldaan kan dat leiden tot het intrekken of wijzigen van de ontheffing. Bijvoorbeeld als onjuiste gegevens zijn verstrekt bij de aanvraag. Of als belangrijkste argument, dat door gewijzigde omstandigheden de betreffende handeling niet langer toelaatbaar is, omdat daardoor de doelstellingen van deze verordening, met name het handhaven van de vaargelegenheid niet meer kunnen worden bereikt. Gedacht kan worden aan een situatie, waarbij door ontwikkeling van de scheepvaart een (particuliere) voorziening in of aan een belangrijke vaarroute, waarvoor ontheffing is verleend, niet meer gehandhaafd kan worden. De vaargelegenheid komt daarbij in het gedrang. Dit is weliswaar een extreme situatie, die niet zo snel zal voorkomen, maar zeker niet uitgesloten kan worden. In een dergelijk geval zal overigens, gelet onder meer op het tijdsverloop sinds het verlenen van de ontheffing voor de brug, beoordeeld moeten worden of en zo ja in welke mate de eigenaar van de brug schadeloos gesteld zal moeten worden. Dit zal mede een bepalende factor zijn in de uiteindelijke beslissing tot het al dan niet intrekken van de ontheffing. Een ontheffinghouder moet zich tegelijkertijd realiseren, dat het hebben van een ontheffing dus geen garantie is, en dat – zoals in het voorbeeld – een voorziening tot in lengte van dagen aanwezig kan blijven.

Artikel 1.11 Weigeringsgronden ontheffing

Een ontheffing mag op grond van de verordening alleen geweigerd worden als het bereiken van de doelstellingen van de verordening door het wel verlenen van de ontheffing in gevaar zou komen. Ook hier gelden de instandhouding van de vaarwegen, de bruikbaarheid daarvan, alsook de veiligheid van de vaarwegen als de te beschermen belangen.

Hoofdstuk 2 Algemene kaders vaarwegbeheer

Artikel 2.1 – Categorie-indeling vaarwegen

In het eerste lid van dit artikel wordt verwezen naar eerdergenoemde bijlage 2 en 3, waarop de vaarwegen in categorieën zijn ingedeeld. In het tweede lid is een tabel opgenomen waarin is aangegeven met welke soort schepen per categorie men op de vaarwegen mag varen en het derde lid koppelt deze tabel met de vaarwegprofielen die zijn opgenomen in een tabel in bijlage 1 bij de verordening. Het vierde lid regelt dat het college bevoegd is om wijzigingen aan te brengen de tabel van bijlage 1 en de kaarten in de bijlagen 2 t/m 3.

Artikel 2.2 Voorzieningen nautisch en vaarwegbeheer

Ter uitvoering van het nautisch en vaarwegbeheer moet het college de mogelijkheid hebben om bijvoorbeeld borden en verkeertekens te plaatsen. Echter het merendeel van het vaarwater waarop deze verordening betrekking heeft is geen gemeentelijk eigendom. Daarom wordt in dit artikel bepaald dat eigenaren en rechthebbenden van water verplicht zijn toe te laten dat het college ter uitvoering van deze Verordening bijvoorbeeld borden en verkeertekens plaatst en in stand houdt. Zonder die verplichting is de uitvoering van het beheer praktisch niet uitvoerbaar.

Lid 2 van dit artikel vereist wel dat de rechthebbende die het betreft tevoren over het voornemen wordt geïnformeerd.

Artikel 2.3 Bediening bruggen en sluisen

In het gebied liggen diverse particuliere bruggen. Ook liggen in het gebied bruggen en een kleine sluis, die in beheer zijn bij de gemeente. In het eerste lid wordt aangegeven, dat gebruikers van de bij de gemeente in beheer zijn bruggen en sluisen – met andere woorden de schippers – zelf verantwoordelijk zijn voor de bediening. De betreffende gemeentelijke bruggen zijn voor zelfbediening ingericht en ook de sluis is eenvoudig handmatig te bedienen. Het tweede lid regelt dat de schippers de bruggen die zij openen, ook weer moeten sluiten. In het derde lid krijgt de eigenaar van een brug de opdracht ervoor te zorgen dat deze brug wordt bediend ten behoeve van de scheepvaart. De eigenaar kan er ook voor kiezen de schippers de brug zelf te laten bedienen (in de regel is dat het geval). Het college kan, als dat nodig wordt gevonden, opdracht geven aan de eigenaar ervoor te zorgen dat dit mogelijk wordt gemaakt. De artikelen 5 en 6 hebben tot doel het ongeoorloofd bedienen van bruggen en sluisen te voorkomen.

Hoofdstuk 3 Instandhouding van de vaarwegen

Artikel 3.1 Onderhoud oevers

Ten behoeve van de bevaarbaarheid van de in deze verordening benoemde vaarwegen is regelmatig onderhoud, zoals baggeren, noodzakelijk. Daarvoor zijn onder meer de gemeente en het hoogheemraadschap verantwoordelijk.

Daarnaast maken de oevers van de vaarwegen daar ook deel van uit. Om te voorkomen dat deze oevers door slecht onderhoud afkalven, is in het eerste lid van dit artikel bepaald dat de eigenaar/belanghebbende van gronden zelf verantwoordelijk is voor de bescherming van zijn gronden tegen afkalving.

De gedachte daarachter is dat in principe iedereen zelf opdraait voor schade aan zijn eigendommen. In het tweede lid van dit artikel is aangegeven, dat het college de onderhoudsplichtige kan opdragen om maatregelen te treffen om zijn oever(s) tegen afkalving te beschermen. Daarvoor moet wel duidelijk zijn dat door die afkalving het vaarwegprofiel versmalt en/of sneller ondieper wordt dan mag worden verwacht en dat het afkalven veroorzaakt wordt door slecht onderhoud en niet door het vaarverkeer.

Hoofdstuk 4 Ge- en verbodsbepalingen

§ 4.1 Instandhouding vaarwegen.

Onder deze titel is een aantal bepalingen opgenomen met als doel de instandhouding van de vaarwegen te waarborgen.

Artikel 4.1.1 Absolute verboden

In dit artikel zijn handelingen benoemd, waarvoor geen ontheffing verleend kan en zal worden. Het verlenen van een ontheffing van deze verboden doet namelijk afbreuk aan de doelstellingen van deze verordening, namelijk het instandhouden, bruikbaar houden en beschermen van de vaarwegen en het garanderen van een veilig en vlot verloop van het scheepvaartverkeer op deze vaarwegen. Zo zijn onder meer handelingen verboden die schade kunnen toebrengen aan de vaarweg, de bruikbaarheid daarvan beperken of die de veiligheid op de vaarweg in gevaar brengen.

Artikel 4.1.2 Verboden handelingen

Hierin is aangegeven dat het in beginsel verboden is bepaalde handelingen of verrichtingen uit te voeren die van invloed kunnen zijn op de bevaarbaarheid van de vaarweg of de veiligheid van de scheepvaart. Alleen gaat het hier om handelingen waarvoor geldt dat met het stellen van voorschriften, alsnog toestemming voor die handelingen of verrichtingen kan worden verleend in de vorm van een ontheffing van het verbod. De ontheffing wordt geregeld in de artikelen 1.4 t/m 1.11 van deze verordening.

In het eerste lid van dit artikel zijn de diverse handelingen benoemd, zoals bijvoorbeeld het gedeeltelijk dempen van een vaarweg als daarbij het vaarwegprofiel wordt

aangetast. Daarbij is overigens ook toestemming vereist van het hoogheemraadschap van Rijnland.

In het tweede lid wordt het plegen van onderhouds- en herstelwerkzaamheden uitgezonderd van het verbod. Het gaat daarbij om onderhouds- of herstelwerkzaamheden aan met ontheffing aangebrachte objecten of om bebouwing die al voor het ontstaan van deze bepalingen aanwezig waren en daarom worden geacht met ontheffing aanwezig te zijn: de zogenaamde fictieve ontheffing. Met dit artikel wordt voorkomen, dat voor vaker voorkomende tijdelijke situaties steeds opnieuw een ontheffing moet worden verleend. Hiermee wordt in feite een algemene regel vastgesteld voor situaties waarin geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd. Van belang daarbij is dat bij die werkzaamheden geen wijzigingen worden aangebracht aan de constructies, waardoor de invloed op de omgeving niet zal wijzigen.

In het derde en vierde lid regelt het vereiste van de zogenaamde vaarvergunning voor het varen met motorvaartuigen (zowel met brandstofmotoren als met elektromotoren) op de Nieuwkoopse Plassen.

§ 4.2 Gebruik van de vaarwegen

Onder deze paragraaf zijn regels gesteld ten aanzien van het gebruik van de vaarwegen door de scheepvaart. Zo geldt er een maximum vaarsnelheid en zijn er regels bepaald voor het afmeren van schepen. Deze regels gelden dan ook voor de scheepvaart op de vaarwegen.

Artikel 4.2.1 Maximale vaarsnelheid

Voor alle op grond van deze verordening als vaarweg aangewezen wateren geldt een maximale vaarsnelheid van 6 kilometer per uur. Het college heeft echter de mogelijkheid om met een uitvoeringsbesluit voor vaarwateren een lagere snelheid vast te stellen. Op dit moment geldt voor een aantal vaarwegen in het Nieuwkoopse Plassengebied een vaarsnelheid van 4,5 km/h.

Artikel 4.2.2 Afmeren, aanleggen en/of ligplaats innemen.

De Verordening gaat uit van het beginsel dat het niet is toegestaan om met een vaartuig ligplaats in te nemen of aan te leggen (lid 1) en dat het bijvoorbeeld een eigenaar van een oever niet is toegestaan toe te laten dat aan die oever wordt aangelegd (lid 2). Van zowel lid 1 als lid 2 kan het college op grond van lid 4 ontheffing verlenen.

In lid 3 is een aantal situaties opgesomd waarvoor de verboden in de leden 1 en 2 niet gelden. Afmeren is op grond van lid 3 onder c toegestaan aan door het college aan te wijzen aanlegplaatsen. In de Verordening wordt dit geregeld in artikel 5.1. Het aanwijzen van aanlegplaatsen en het gebruik van die aanlegplaatsen wordt geregeld in een uitvoeringsbesluit.

Met lid 3 onder e wordt geregeld dat het is toegestaan aan een erf bij een woning met maximaal twee pleziervaartuigen ligplaats in te nemen. In de Apv was het mogelijk zonder ontheffing slechts met één pleziervaartuig ligplaats in te nemen. Omdat de praktijk leert dat er bij de meeste woonpercelen meer dan één pleziervaartuig wordt afgemeerd is besloten het aantal te verruimen.

Met lid 5 is geregeld dat het afmeren van een woonschip alleen is toegestaan op plaatsen die in het bestemmingsplan zijn aangemerkt als een ligplaats voor één of meer woonschepen. In de bestemmingsplannen waar ligplaatsen zijn bestemd, zijn ook regels opgenomen waaraan woonschepen moeten voldoen, waaronder de afmetingen.

Artikel 4.2.3 Gebruik van laad- en loswallen

Laad- en loswallen in de vaargebieden hebben tot doel laden en lossen van goederen op een ordelijke en veilige wijze te laten plaatsvinden. Loswallen worden, vooral in het Nieuwkoopse Plassengebied frequent gebruikt door de beroepsvaart (bijvoorbeeld rietsnijders en mosbedrijven). Om het gebruik van de laad- en loswallen te waarborgen, zijn in de leden 1 t/m 3 bepalingen opgenomen voor het gebruik van deze voorzieningen.

Artikel 4.2.4 Hinderlijke waterbewegingen/haalgolven

Dit artikel is opgenomen om de belangen van oevereigenaren en van woonbootbewoners te beschermen door te bepalen dat bij het keren en het varen ervoor wordt gezorgd dat er geen te grote golfslag, geen opwervelingen van bagger in het water (bij het keren langs een oever) of haalgolven ontstaan. Dit veroorzaakt mogelijk schade aan de oevers en kan hinderlijk zijn schepen die liggen afgemeerd aan een ligplaats en voor de woonbootbewoners.

Artikel 4.2.5 Handelingen bij bruggen en sluizen

Om te voorkomen dat het gebruik van bruggen en sluizen wordt gehinderd of zelfs belemmerd, is in dit artikel in lid 1 opgenomen dat binnen de hierin bepaalde afstand geen activiteiten mogen worden plaatsvinden die dat kunnen veroorzaken. Als in een hogere regeling – zoals in het Binnenvaartpolitiereglement – over ditzelfde onderwerp ook bepalingen zijn opgenomen dan gaan deze regels voor op de regels uit deze verordening. Deze bepaling is in de verordening opgenomen om uit te sluiten dat dit onderwerp niet geregeld is.

In lid 2 wordt aangegeven dat voor schepen die binnen een beperkt tijdsbestek gebruik maken van de sluis, dit verbod niet geldt.

Tot slot wordt in het 3e lid van dit artikel geregeld, dat mensen die zich op of bij één van bruggen of sluizen bevinden gehouden zijn de aanwijzingen van een daartoe bevoegde medewerker van provincie, waterschap of gemeente op te volgen. Als er niemand ter plaatse is en een instructiebord voor de bediening bij de sluis aanwezig is, moeten deze

instructies gevolgd worden. Dit in het belang van het veilig en ongehinderd gebruik maken van de sluis, niet in het minst voor de betreffende persoon zelf.

Hoofdstuk 5 Aanwijzing ligplaatsen

Artikel 5.1 Aanwijzing van ligplaatsen en loswallen

In het eerste lid is voor het college de bevoegdheid opgenomen om ligplaatsen aan te wijzen, waar zonder ontheffing mag worden aangelegd. Hierbij kunnen nadere regels worden gesteld. Deze nadere regels mogen geen betrekking hebben op een nieuw verbod, want artikel 156 van de Gemeentewet biedt niet de wettelijke basis om deze bevoegdheid over te dragen aan het college.

In het tweede lid is een verbod opgenomen tot het onnodig laten draaien van een (hulp)motor met het doel om onnodige overlast voor de directe omgeving en onnodige milieuvervuiling tegen te gaan.

Hoofdstuk 6 Bijzondere situaties

Artikel 6.1 Algemene vrijstelling

In opdracht van de gemeente kan – met het oog op het houden van toezicht of voor hulpverlening – met vaartuigen van brandweer of politie gebruik gemaakt moeten worden van de vaarwegen genoemd in deze verordening. Hiervoor geldt een vrijstelling van de in hoofdstuk 4, afdeling 4.2 (Gebruik vaarwegen) opgenomen ge- en verbodsbepalingen. Daarvoor is dan geen ontheffing van het college vereist. Dit geldt ook voor de in opdracht van het hoogheemraadschap van Rijnland, de gemeente Nieuwkoop of van Vereniging Natuurmonumenten opererende (onderhouds)vaartuigen.

Hoofdstuk 7 Aanwijzingen van het college

Artikel 7.1 Verwijderen werken of onderdelen daarvan

Een gezonken vaartuig kan een belemmering veroorzaken in het gebruik van een vaarweg of zelfs schade veroorzaken aan schepen. In lid 1 is bepaald dat de rechthebbende van een gezonken vaartuig de gemeente hiervan in kennis moet stellen en verplicht is het gezonken vaartuig te markeren en te verwijderen. De gemeente kan aanwijzingen geven als het gaat om de wijze waarop en de termijnen.

Een constructie of een werk welke in een slechte staat van onderhoud verkeert kan eveneens gevaar of hinder veroorzaken voor het scheepvaartverkeer. Lid 2 bepaalt dat een belanghebbende bij of eigenaar van dat werk of die constructie op eerste aanzegging door of namens het college ervoor moet zorgen dat het wordt hersteld en in het uiterste geval zelfs wordt verwijderd. Daarbij moet worden voldaan aan door of namens het college gegeven aanwijzingen. Ook voor objecten die niet zijn voltooid, of waarvan na voltooiing het gebruiksdoel is vervallen kan het college volgens lid 3 zo'n verplichting opleggen aan de belanghebbende/eigenaar. Daarbij kan gedacht worden aan een toegangsbrug die niet meer gebruikt wordt, omdat de ontsluiting van het perceel op een betere manier geregeld is.

Artikel 7.2 Verwijderen of verplaatsen werken in verband met onderhoud en/of beheer van de vaarwegen

Als de gemeente onderhoud moet plegen aan de vaarwegen en bijbehorende kunstwerken, kan het college de opdracht geven objecten (bijvoorbeeld een vaartuig) tijdelijk te verwijderen of te verplaatsen, als dit nodig is om dat onderhoud te kunnen uitvoeren.

In het tweede lid is aangegeven dat een dergelijke aanzegging ten minste één week vooraf aan de rechthebbende kenbaar wordt gemaakt. Gelet op de soms forse impact van een dergelijke maatregel zal uiteraard per situatie worden bezien of de omstandigheden om een langere termijn vragen en of een dergelijke verplichting in redelijkheid wel aan een rechthebbende kan worden opgelegd.

Het derde lid bepaalt, dat als de situatie spoedeisend is (bijvoorbeeld in gevaarlijke omstandigheden), het college rechthebbende kan verplichten onmiddellijk tot (tijdelijke) verwijdering of verplaatsing over te gaan.

Hoofdstuk 8 Toezicht en handhaving

Artikel 8.1 Toezichthouders

Het college wijst ambtenaren of andere personen aan die belast worden met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde in deze verordening. Deze bevoegdheid vindt zijn wettelijke grondslag mede in artikel 5:11 van de Awb. Dat kunnen BOA's zijn (Bijzonder Opsporingsambtenaren) of agenten van de politie.

Artikel 8.2 Strafbepalingen

Het eerste lid geeft aan dat overtreding van bepalingen uit deze verordening kan leiden tot een straf van niet meer dan drie maanden hechtenis of een geldboete die op dit moment maximaal € 4.150,— (tweede categorie) bedraagt. Daarbij kan worden bepaald dat de rechterlijke uitspraak openbaar wordt gemaakt. Dit is bepaald in het Wetboek van Strafrecht (artikel 23). Als de overtreding binnen een jaar na een eerdere veroordeling voor dezelfde overtreding plaatsvindt kan de hechtenis worden verdubbeld (maximaal zes maanden). Overigens volgt dit allemaal op een strafrechtelijke vervolging, waarbij een proces-verbaal moet zijn opgemaakt.

Hoofdstuk 9 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 9.1 Uitsluiting

In dit artikel is geregeld dat een aantal met name genoemde wetten en verordeningen voorgaan op de bepalingen in hoofdstuk 4 van de Vaarwegenverordening, voor zover die wetten en verordeningen in situatie voorzien. Hiermee worden conflicten en tegenstrijdigheden voorkomen.

Artikel 9.2 Fictieve ontheffing

Alle ten tijde van de inwerkingtreding van deze verordening al bestaande objecten worden geacht met ontheffing tot stand te zijn gekomen, als een dergelijk object rechtmatig tot stand is gekomen voorafgaand aan het tot stand komen van deze verordening. Daarvan is sprake als bijvoorbeeld op basis van een voorloper van deze verordening ontheffing of vergunning is verleend. Of als eerder geen ontheffing voor het object nodig was. Voor deze objecten hoeft niet opnieuw ontheffing te worden aangevraagd, omdat ervan uitgegaan wordt dat deze 'fictief' is verleend.

Artikel 9.3 Inwerkingtreding en citeertitel

In dit artikel is in het eerste lid aangegeven wanneer de verordening in werking is getreden en in het tweede lid, dat deze verordening kan worden aangehaald als Vaarwegenverordening gemeente Nieuwkoop.